

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 35651

гр. София, 29.10.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав, в
закрито заседание на 29.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

като разгледа дело номер **10160** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс.

Образувано е по жалба на И. З. Б., с постоянен адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Заповед № РПД25-ВК92-2852/04.09.2025 г. на кмета на Столична община – район „П.“, с която е наредено да се извърши незабавна евакуация на живущите в жилищна сграда – блок 2, вход А и Б, жилищен[жк], район „П.“, с идентификатор 68134.606.455.4 към безопасна зона във връзка с Решение № 83/13.02.2025г. на Столичния общински съвет.

Жалбоподателката твърди, че по силата на нот. акт за покупко-продажба на недвижим имот № 139, т. I, рег. № 4220, дело № 115 от 2024г. на нотариус с рег. № 637 на НК, е собственик на апартамент, находящ се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] върху който е учредена законна ипотека. С оглед защитата на интересите на собствениците на имота и на кредитиращата банка, с жалбата се прави искане за отмяна или изменение на оспорената заповед, като незаконосъобразна, поради непълнотата ѝ в частта последващи след евакуацията действия. Постъпила е уточнителна молба, с която жалбоподателката поддържа, че заповедта страда от особено съществен порок във формата предвид непосочването на каквито и да било фактически основания за издаването ѝ, както и е издадена в противоречие с материалноправните разпоредби и изцяло в несъответствие с целта на закона.

Ответникът представя административната преписка, като не взема становище по жалбата.

За да се произнесе по допустимостта на жалбата, съдът съобрази следното:

Жалбата е недопустима като подадена от лице без правен интерес от оспорването - чл. 159, т. 4 АПК, по следните съображения:

Съобразно задължителните разяснения, дадени с ТР № 3 от 16.04.2013 г. на ВАС по т. д. № 1/2012 г., процесуалноправният интерес трябва да е личен - никой не може от свое име да търси съдебна защита на чужди права, трябва да е и пряк, и непосредствен. Правният интерес е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на съдебно обжалване и за него съдът следи служебно, като при установена липса на правен интерес от оспорването, жалбата се оставя без разглеждане, а образуваното по нея съдебно производство се прекратява като недопустимо.

От съдържанието на оспорената Заповед № РПД25-ВК92-2852/04.09.2025г. на кмета на Столична община – район „П.“, издадена на основание чл. 46, ал. 1, т. 9 и т. 11 от ЗМСМА във връзка с чл. 19, ал. 1, т. 12 и 13 от ЗЗБ, в съответствие с одобрен доклад с рег. № РПД25-ВК92-2851/04.09.2025г., получено конструктивно обследване по договор № САГ24-ДГ55-1/14.10.2024г. на СО – НАГ и последно указателно писмо от НАГ с вх. № РПД23-ГР94-1333-[59]/03.09.2025г., се установява, че е наредено извършването на незабавна евакуация на живущите в жилищна сграда – блок 2, вход А и Б, жилищен[жк], район „П.“, с идентификатор 68134.606.455.4 към безопасна зона във връзка с Решение № 83/13.02.2025г. на Столичния общински съвет, както и органите на МВР и общинската охрана да съдействат за поддържане на обществения ред и безопасност по време на евакуацията в периода от 05.09.2025г. до 05.11.2025г. и да съблюдават жилищна сграда блок 2, вход А и Б, жилищен[жк]и да не допускат влизането на лица в същата след 05.11.2025г., с оглед тяхната безопасност и защита.

Съобразно разпоредбата на чл. 46, ал. 1, т. 9 ЗМСМА кметът на район или кметство организира и ръководи защитата на населението при бедствия и аварии.

Обществените отношения, свързани с осигуряването на защитата на живота и здравето на населението, опазването на околната среда и имуществото при бедствия, се уреждат от Закона за защита при бедствия (ЗЗБ). Според чл. 3, ал. 1 ЗЗБ органите на изпълнителната власт организират защита при бедствия в изпълнение на възложените им функции с този закон и с другите нормативни актове, регламентиращи тяхната дейност. Разпоредбата на чл. 4, т. 1 и 2 ЗЗБ регламентира, че основни принципи на защитата при бедствия са право на защита на всяко лице и предимство на спасяването на човешкия живот пред останалите дейности по защитата. Съобразно чл. 19, ал. 1, т. 12 и 13 ЗЗБ дейностите по защитата на населението в случай на опасност или възникване на бедствия включват и временно извеждане, евакуация, укриване и предоставяне на индивидуални средства за защита, както и извършване на неотложни аварийно-възстановителни работи.

Именно такива мерки, с оглед възникналата бедствена ситуация и предвид правомощията си по чл. 46, ал. 1, т. 9 ЗМСМА да организира и ръководи защитата на населението при бедствия и аварии, е постановил кметът на района с оспорената Заповед № РПД25-ВК92-2852 от 04.09.2025 г., която е насочена към осигуряване на безопасността и защита на живота и здравето на живущите в жилищната сграда на блок 2, вход А и Б,[жк], район „П.“.

Следва да се посочи, че съгласно чл. 34, т. 1 ЗЗБ всяко физическо лице е длъжно да понесе ограниченията във връзка с обявено бедствено положение, произтичащи от мерките, приложени от компетентните служби при провеждане на дейностите по защитата. Именно с оглед разпоредбата на чл. 34, т. 1 ЗЗБ всяко физическо лице следва да съобрази поведението си с наложените ограничения, като в случая надделяващ е общественият интерес, свързан с отстраняване на последиците от възникналото бедствие и предотвратяване на опасността от нови такива.

Отделно от горното, предвид изложените в жалбата твърдения, че апартаментът, собственост на жалбоподателката и съпруга ѝ, е придобит с инвестиционна цел, както и въз основа на данните по делото, че същата не е живуща в сградата - постоянният ѝ адрес е в [населено място],[жк], [жилищен адрес] съдът приема, че за жалбоподателката не е налице личен, пряк и непосредствен правен интерес от оспорването на заповедта на кмета на Столична община – район „П.“, още по-малко в частта на жалбата, с която се цели защита правата и интересите на кредитиращата търговска банка.

Липсата на правен интерес от оспорването обуславя недопустимостта на жалбата на И. З. Б. срещу Заповед № РПД25-ВК92-2852/04.09.2025 г. на кмета на Столична община – район „П.“,

поради което съдът приема, че жалбата следва да се остави без разглеждане, а производството по делото - да се прекрати.

Така мотивиран и на основание чл. 159, т. 4 АПК, Административен съд София-град, 72 състав,

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ без разглеждане жалбата на И. З. Б., с постоянен адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Заповед № РПД25-ВК92-2852/04.09.2025 г. на кмета на Столична община – район „П.“

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело № 10160/2025г. по описа на Административен съд София-град, 72 с-в.

Определението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: